

PARTAKA

ANEKDOTARO



PARTAKA

ANEKDOTARO



Barcelona 2025

Titulo: Anekdotaro

Autoro: Partaka

Linguo: Ido (Linguo Auxiliar Internaciona)

© Partaka

Barcelona (Katalunia) 2025

Omna yuri rezervita

TABELO DI KONTENAJO

Mikra prefaco _____	9
Ka 'very clever'? _____	11
Soldato Partaka _____	12
Ka karcer-puniso? _____	13
Mea mamuda bofratino _____	14
Mea valenciana samlandano _____	14
Ka baterio paruzita bezonas repozo? _____	15
Mulieri en karcerio _____	16
Promenado en parko _____	16
En Extremadura _____	17
Mea unesma posh-telefonilo _____	18
Ka ne-utila semaforo? _____	19
En Jakarta (Indonezia) _____	19
Ka ne plus fumar? Nula problemo! _____	20
Studento e monaketo _____	21
La flegistino e me _____	23
Ka baterio paruzita bezonas repozo? (2) _____	24
Me iras al urbo Cádiz (Andaluzia) _____	25
Klaudikar o ne klaudikar _____	26
Me prizus konoceskar tu _____	27

Yen ke ili divenis eli _____	28
Dansez! Dansez! _____	28
Ka Sumatra? _____	29
Danjeroza retroveno _____	30
Anekdoto en apoteko _____	30
Direktez! Direktez! _____	31
Kad ulo plusa en la kazerno? _____	31
Ka 'friendly'? _____	32
Autostopo en Rumania _____	32
Kad autostopo en Rumania? _____	33
E pluso pri Rumania _____	34
Kompatinda hundeto _____	35
La rato _____	36
Pri mea 'partakularaji' _____	37
Ka telepatio? _____	37
Vakua kapo _____	38
Pavimento od stulo _____	39
Somito-renkontro kun me ipsa _____	40
Noktal poluciono _____	41
Me ne havas manii _____	41
Urbi, e mem landi, qui ne existas _____	42
Duopla anekdoteto _____	43
Me nomesas Partaka _____	43
Gratuli, Seniora! _____	44
44 _____	44
Bonevineto _____	45
Ka pagar po pisar? _____	45
Mea naiveso en Maroko _____	46
Ad-sude! Ad-sude! _____	47
Me ne mortos _____	48
Ka puero fuginta? _____	48
Quande me departas, me departas _____	49

Sigmatismo internaciona _____	49
Varanasi (India) _____	50
La bestio dil ponto Vauxhall _____	51
Plusetto pri Vauxhall-ponto _____	52
Pektoral opreseso _____	53
Mea leono e me _____	54
Me ne esas kanalio _____	54
Ka la galisiana? Nula problemo! _____	55
Tre danjeroza _____	55
La tren-kajego _____	56
Ka bestio timenda? _____	57
Stradetacho en London _____	58
Rosetta/Rashid (Egiptia) _____	59
Soldato qua ne obedias _____	62

MIKRA PREFACO

Pos mea verko literatural titulizita ANEKDOTI ED ENIGMATI, publikigita da Editerio Sudo en 2021, me havas la plezuro prizentar hike un plusa libro apartenant al jenro anekdotaro, oltqua, ca-kaze, titulizesas simple e precize ANEKDOTARO.

Se mea lora verko kontenis 56 original anekdoti, yen ke olta nuna prizentas mem plu multa: 65 original anekdoti, quin me ipsa, quale kustumale, publikigabis unope en nia Ido-forumi.

Pos la semado, venis la rekoltado, e nun arivis la tempo ofrar al Idistaro mea duesma anekdotaro kom pdf-libro.

Me esperas, ke vi lektos e juos mea maxim recenta verko, dum ke me ja esas pronta komencar skriptar nova literaturajo, quan, ula-die, me volunte prizentos a vi, anke libro-forme.

Yen do mea ANEKDOTARO. En Ido e por la tota Idistaro.

(Partaka)

Ka ‘very clever’?

Dum mea tempo en London (Anglia), me kompris plur-foye en certena supermerkato (qua situesis en mea quartero), nam ol esis tre chipa e suficante bona por me.

Me komentis altra-loke ke, quankam me esas afabla homo, me nul-kaze serchas konversado kun ne-konocati, e ke, quande on questionas me, me respondas nur lo necesa. Forsan me timidesas, o forsan me ne prizas parlar por parlar.

To omna por dicar ke, certen-die, lor prizentar mea komprajo a negra kasistino mez-eva, tote ne-konocata da me, yen ke el klamis ludeme dum subridar:

“You are very clever” (Vu esas tre inteligenta).

“Yes?”, me apen sucesis responder tote surprizita.

“Oh yes...! Very clever. Very clever”, la negrino repetis.

Mea astono impedis me dicar ad el ulo plusa; me ne mem questionis el pro quo me esas ‘tre inteligenta’, segun el.

Tamen, plu tarde, me komencis pensar e probar konjektar pro quo la ne-konocata kasistino audacis asertar lo raportita...

E yen ke me povis konkluzar nulo altra kam ico: mem en chipa supermerkato, omno quon me kompris esis chipa (kun rabato o sen ol); e pluse, me ne mustis pagar la kompro-sako, nam me portis ol kun me. Kad ulo plusa? Forsan ke viri ne kustumas agar tante spareme lor enirar supermerkato.

Irga-kaze, eska ne semblas tro exajerata ne nur pensar, sed mem dicar ad ulu, ke lu es tre inteligenta pro sua komprajo?

Tal anekdoto esis aparte shokanta por me, ma, fakte, ulo tre simila eventis a me, plura yari plu tarde, en mea hem-urbo:

“Wau! Quanten inteligenta esas nia klienti!”, klamis lore la kasistino. “Qua dicis, ke rabat-kuponi nule utilesas?”

Soldato Partaka

E yen ke, dum mea tempo kom soldato en la hispan armeo, eventis ulo (quon me bone memoras), dum longa marchado, qua esis komencanta en la kazerno, duranta til atingar monto-somito, e finanta retroe en la kazerno. Me ja experiencabis adminime paro de foyi tal marchado, ed amba-foye me atingabis la supraĵo, ma tote sola e 10 minuti plu tarde kam mea samtrupani.

Ta-die, nia marchado duktesis da nova kapitano, qua, dum survoya repozeto, postulis mea prezenteso, quande me arivos, nam me ja esis cirkulanta plura minuti plu tarde kam la ceteri.

“Soldato: me ja audis multo pri tu, ed omno mala”, dicis a me severe la kapitano. “Tu mustas marchar kun tua kompani.”

“Ma me ne povas marchar tante rapide, mea kapitano. Mea pedi doloras. Me ne volis esar infantriano”, me plendis polite.

“¡Si te doy una hostia, bajas rodando hasta el cuartel!” (Per forta vango-frapo, me tun ruligus til la kazerno!), aboyis la kapitano en la hispana e nule polite. “Provizore, tu ja havas un-monata karcer-puniso, qua divenos du-monata, segun to quon tu agos de pos nun”, il adjuntis.

Ni duris la marchado, ma tre balde, mem sen mea pezoza fusilo, quan ulu prenabis de me, quaze lu prenabus la kruco di Kristo, me vidis pokope desaparar omnu...

Quande me atingis la somito, tote sola e meze dil nebulo, me renkontris grupo de soldati, ma me ne konocis li, e me mustis durar serchar mea kompani... E tandem me trovis li...

“Ho, soldato! Kad on ne raptis tu?”, dicis amuze la kapitano.

Ta-die, me arivis 15 minuti plu tarde kam mea samgrupani.

E no, me ne subisis karcer-puniso. Me retrovehis kamione.

Ka karcer-puniso?

Ka karcer-puniso? Qua' dicis karcer-puniso? Yen ke, dum mea tota tempo kom soldato, me volis experiencar tal puniso, ma, pro mea sempra politeso, me ne povis facile sucesar prie. Me kustumis dicar omno dicenda, ma sempre polite. Kontree, esis ibe tre ruda, tre primara homi qui, quande insultesis od atakesis da superioro, ne povis evitar responder a lu per mem plu grava insulti, quala 'putinofilio' a kapitano. Tala homi balde sendesis al celulo-karcelo. Anke tre obediema e bona soldati enceluligesis, mem quande li eroris unesmafoye. Tamen, me sempre recevis punisi duesma-ranga e nulo plusa.

Ma, tandem, me sucesis. Mea lora puniso esis prenar la matraco ed irar dormar exter la komuna dormeyo. Ta-die, serjento, qua ne mem toleris la matraco, imperis ni pasigar la tota nokto surtere e sen matraco. Me mustis revoltar e dicar a lu, sempre polite, ke me ne povas dormar sen matraco, pro ke, morgo, ni havos aparte harda manovrado fore dil kazerno (quo veresis), e do me devas repozar tam bone kam posibla...

E lore, quoniam me nule acceptis jacar sen matraco, la serjento enkarcerigis me. Ho, quanten me juis ta instanto! Tandem, me povis experiencar quo esas enceluligesar...

Nokteskabis, quande me renkontris soldato ne-konocata da me, qua esis dormanta meze dil klozita celulo. E yen ke, dulce e kelke klaune, me vekigis la dormanto, por informar lu, ke me esas ibe, e por demandar de lu kunpartigar lua matraco, quon il permisio a me tote senprobleme... Bona nokto!

Quande ni vekis matine, la pordo dil celulo ja esis apertita, do ni ekiris olca, e singlu retrovenis a sua kompanio...

Karcelo e matraco. Nur un nokto. Deziro realigita.

Mea mamuda bofratino

Quankam me ne montras aparta simpatio ad el, yen ke mea maxim yuna bofratino, quande ni interrenkontras, su lansas a me, sempre tre jeneroze ed expansive, por kisar mea vangî...

El esas tre mamuda (ho, ya, el havas enorma mami!). E to quo maxim multe 'shokas me' esas, ke elua mamegi sempre atingas me plu frue kam el ipsa. Quande mea manui iras adsur elua shultri, sorto di varmeta aer-kuseno presas mea pektoro. E quande me probas frenagar el per pozar mea manui an elua tayo, elua granda mami venas aquofale adsur mea manui...

Ho, li esas omna-loke! Fortuneze, to omna nule men jenas.

Mea valenciana samlandano

Yen ke, multa yari ante nun, en Barcelona, me konoceskis valenciana samlandano, qua esis societano e fiera suportanto dil Valencia Futbol-Klubo. Lore, quoniam anke me konocas e simpatias ta futbol-klubo di mea nasko-urbo, ni komencis parlar pri ludisti di diferanta epoki. Pos ke ni mencionis la nomo di kelka famoza pordo-gardisti, me adjuntis Basauri...

"Ka Basauri?", dicis ilu. "Me savas pri nula Basauri."

"Ka tu ne audis pri Basauri?", me questionis kun astono.

E lore ilu, qua aspektis plu evoze kam il esis, klamis:

"He, tu! Me evas nur 32 yari! Quon tu pensas?"

E me respondis ad ilu:

"Ma tu savas qua esis Tutankhamon, ka ne?"

Ka baterio paruzita bezonas repozo?

Pasable recente, la baterio di mea vek-horlojo paruzeskis, e l'aparato cesis funcionar. La flecheto dil sekundi duris pulsar, ma sen avancar. Me ektiris e ripozis la sama baterio, ma nulo chanjis: la baterio advere paruzesis. Pose, me apertis paketo kontenanta nova baterii, e me enirigis un de li en la horlojo... Mea astono esis granda quande, pos plura probi, me konstatis ke tote nova baterio ne sucesis rifuncionigar ol... Nula movo... Nula vivo... Quoniam me ne povis kredar, ke mea vek-horlojo subite mortabas, yen ke me enirigis itere la paruzita baterio, e tale me adminime saveskis, ke l'aparato duras vivar, nam la flecheto pulsis itere, ma sen avancar...

E nun, la fola ideo qua venis en mea kapo: 'Ho, me facis omno logikoza, ma me ne sucesis! Me do agez nun ulo tote ne-logikoza! Me irez querar altra baterio paruzita!'

Me ektiris un de li de tir-kesto, ube me konservas (me ne savas pro quo) kelka baterii paruzita, e per olta, ne-kredeble, me povis rifuncionigar la horlojo dum plura monati...

Quo eventis? Esus logikoza pensar, ke ta mirakloza baterio misenirabis la tir-kesto, e ke ol esis ne tote paruzita, ka ne?

Tamen, to quo advere rifuncionigis la horlojo esis la fola ideo querar baterio paruzita, nam sen olta, olca ne aparabus. Fakte, me kredas ke horlojo povus funcionar mem sen baterio, nur permente, ma me nul-tempe experiencis lo.

Ka do mea mirakloza baterio ne esis paruzita? Nu, me nun raportos a vi ke, plu tarde, me iteris mea experimento per altra baterii 'paruzita', mem por pariet-horloji. E suceso. Dum plura dii, plura semani o plura monati, ma ta baterii funcionis.

Forsan baterio 'paruzita' bezonas longa repozo, ka ne?

Mulieri en karcero

Olim, amiko di me, qua esas muzikisto, invitis me vizitar karcero di mulieri, ube ilu, kun sua grupo, pleos kelka kansonis por eli. Quande ni jus enirabis, me observis ke singla muzikisto quik cirkondesis da plura yunini enkarcerigita, qui joyis kontaktar yuna e bela viri... Tamen, nula yunino proximeskis a me, qua regardis omno kun serioza e distanta mieno... Subite, me vidis du yunini subridar e parlar pri me, ma li ne audacis parlar a me. E me ne helpis li... E lore? E lore eventis: un de li su lansis a me e tervenis an mea korpo... Fakte, el lansesis a me da sua kompanino, qua pulsegis el a me dum rideskar...

E lo maxim bona: la yunino, inter mea brakii, dicis a me:

“Oiga: ¿tiene hora?” (Ka vu povas dicar a me la kloko?)

Promenado en parko

Nokteskabis, quande me esis promenanta sur la supra parto dil parko Joan Miró di Barcelona... Esis nulu ibe, e to plezis a me, nam me multe prizas quiete pensar dum marchar...

Ka nulu? Lore, me videskis ulu, qua anke promenadas, e qua, plu tarde, mem interkrucumis kun me plura-foye...

Subite, yen ke lu, qua esis viro, dicis a me ne-paciente:

“Bueno, ¿follamos o qué?” (Ka ni koitez?).

“No, danko”, me respondis polite, ma surprizite.

“Do, quon tu agas hike?”, la viro plendis deceptite.

“Me nur promenas”, me klarigis dum durar promenar.

Ka mea promeneyo esis anke sexuageyo, e me ne savis lo?

En Extremadura

Dum mea voyajo e sejourno en Extremadura (Hispania), me atingis autostope l'urbo Cáceres, ma, ye l' morgia dio matine, me pediris al autobuso-staciono, qua situesas fore del centro...

Me eniris granda vestibulo plenigita per sat multa homi. Me promenis e regardis omno en ed exter la staciono. Pose me iris en la WC-o, ube me recevis direta e sen-shama invito sexuagar da viro, quan me polite refuzis. Plu tarde, itere en la vestibulo, me ektiris kafeo de mashino, e me komencis drinketar ol...

Subite, yen ke ulu montris a me ulo, rapide e diskrete, e quik demandis de me mea identifikio-karto. Ta homo, tre vulgare vestizita, esis policisto, ed il montrabis a me sua plako, e ne furtita horlojeto, quan il probus vendar a me, quale me misinterpretis unesma-vide...

“Pro quo me? Pro quo nur me?”, me questionis astonate.

La policisto esabis tre desoportuna, nam, havante enmanue la kafeo, me ne povis ektirar mea karto. Lore, me multe juis dicar ad il impereme, dum turnar me e marcheskar:

“Nu, venez kun me! Sequez me!”

Pos trairar kelka metri, me povis depozar mea kafeo sur moblo, quo permis a me liberigar mea manuo, e mostrar mea karto al policisto...

Plu tarde, aparis ilua superioro, qua anke demandis de me mea identifikio-karto, dum questionar:

“Ka tu ja arestesis ula-foye?”

“Ka me arestita? Nevre. Ma quo eventas hike? Ka vi havas nulo altra facenda?”, me protestis iraceskanta.

Lore, kompatindi, li notis mea nomo e numero per simpla papero e krayono, e pose li departis kaudo-inter-gambe...

Pro quo me? Maxim probable pro la chapelo Panama-stilo, quan me metabis ta-die, e quan me komprabis en butikio dil precipua placo dil urbo Cáceres ipsa, ube ol envetringesabis.

Mea unesma posh-telefonilo

Me nul-tempe havis posh-telefonilo irga-sorta til poka yari ante nun, quande me aquiris smartfono. Pos apen un yaro e duimo, ruptesis la peco por enswichar/ekswichar la telefonilo, e me ne povis solvar la problemo: “Nuntempe, ta peceton tu trovos nula-loke”, on dicis a me. Tamen, me ne rezignis perdar mea smartfono, do me rezolvis funcionigar ol ul-maniere...

Qualen me funcionigas ol? Yene: quande me konektas ol, e quande me deskonektas ol, ol apertesas automatale; quande sonas la vekigilo, olta apertesas (ed ol sonas tam ofte kam me volas); quande on telefonas a me, ol apertesas (e me ipsa telefonas a me, quande bezonata, de mea surtabla telefonilo), edc.

On mem donacis a me nova smartfono, quan me decidis ne aceptar, nam me ne bezonis ol. Me volas mea posh-telefonilo, e me ne abandonos ol nur pro lua handikapo...

Pluse, un yaro ante nun, ol subisis acidento: ol falis adsur la pavimento, e sua vitro divenis araneatra... Mea kulpo.

Tamen, malgre omno, ol duras funcionar ed esar utila. Me duras estimar ol, e me ne volas altra portebla telefonilo, adminime provizore.

Yen ke, nun, mea smartfono evas quar yari e quar monati, e me deziras ed esperas celebrar lua 5ma aniversario.

Ka ne-utila semaforo?

Dum mea seĵorno en Kairo (Egiptia), me experiencis ulo, quon me experiencis nul-altra-loke en la mondo... Esas ibe sorto di larja choseo, qua trairas la centro dil urbo, e qua havas semaforo, qua nule respektas dal sencesa automobili cirkulanta... Nulu haltas, malgre la reda lumo...

Tamen, yen ke l' semaforo esas grava por la pediranti, qui bezonas transirar la choseo, e qui, aparante, ne sucesos prie...

Quankam por me esis advere difikulta, me tandem lernis krucumar per imitar altra pediranti, qui previdas la preciza instanto, quande li povas riskar lansar su avan l'automobili...

La sekreto: ganar la poziciono. Se yes, on respektas, mem sen haltar, la yuro dil krucumanto, qua mustas agar rapide...

En Jakarta (Indonezia)

E yen ulo altra, quon me nul-tempe experiencis altra-loke, ne mem en urbego, quala Kairo...

Quande me atingis la centro dil urbo Jakarta (Indonezia), me mustis plura-foye haltigar mea marchado, pro ke mea okuli ne povis mantenar su apertita... Ma quo eventas hike? Quo co esas? Ka trovarmeso? Tale, me koaktosis sideskar sur benko...

Pos plura minuti, me duris mea voyo sen plusa problemi, nek tadio, nek irg altra dio; ne mem en la sama loko...

Nur multe plu tarde, me konjektis ke to, quon me subisis, esis l'efekto de granda polutado en Jakarta. Fortega smogo.

Ka ne plus fumar? Nula problemo!

Dum multa yari me esis fumero. Granda tabako-fumero. Me fumis singla-die po 20 o 25 sigareti...

Me sempre kredis, ke me fumas nur pro ke me volas fumar, do por mea propra plezuro, ma me sempre audis, ke l' tabako malesas e, mem plu male, ke ol kontenas nikotino ed amaso de plusa substanci, qui divenigas ni tabako-dependanta...

Nu, kelka yari ante nun, me decidis probar cesar fumar nur por saveskar, ka me advere povas haltar, o ka me certe divenis homo tabak-dependanta, qua ne kapablesas livar la fumado...

Unesme, me rezolvis ne plus enirar tabako-venderii por komprar sigareti. Ta punto esis tre grava, nam, se malgre mea rezolvo, me itere enirus e komprus tabako, me pensis ke, ta-kaze, me ya havus maxim bona motivo por cesar fumar, nam me perdus la respekto a me ipsa. Se me volas, me povas.

Ne-dicinde, me ne demandus nek acceptus sigareti. Nula sigareto. Hodie me fumas, ma, de pos morge, me ne plus fumos, dum un o du monati, til quande me saveskos, ka me fumas pro ke me volas, o ka me volas pro ke me fumas.

Pos ke me povis konstatar, sen aparta problemi, ke me ne esas tabako-dependanta, me questionis me, ka valoras la peno

Itere fumar, nam fumar, ultre atentat nia saneso, anke atentat nia posho pro sempre plu chera preci...

E pluse, fumar ne plus esis plezuro por me, nam singla-foye esis plu difikulta trovar loko, ube on darfus fumar quiete...

Rezume: me ne fumas de plu kam dek-e-kin yari ante nun. Ne mem un sigareto. Ne mem un plusa fumureto.

Ka ne plus fumar? Nula problemo!

Studento e monaketo

Dum mea puereso, me esis studento e monaketo en l'urbo València (Valencia-lando). Ulte studiar, ni kantis en prestioza koro, quande nia voco ne ja chanjabis. E ni esis meso-helpanti.

Nia lora kanto-docisto, Don J.L., esis tre vango-frapema... Mem dum esar pleanta l'orgeno, il havis nula problemo cesar plear, por quik saltar ed irar vango-frapar ula puero... Ed ita puero, adminime unfoye, esis me, pro ke me esis kantanta la pregajo "Kyrie Eleison" kun forta achento valenciana, maxim aparte dum pronuncar la litero L, plu milda en la kastiliana...

Me ne savas qualen il povis deskovrar qua esas la klauneto, nam ni esis sat multa pueri kantanta, e me ne esis proxim il...

Esis advere impresanta vidar Don J.L. saltar del alta estrado dil orgeno, por vango-frapar ulu, dum ke l' koro duris kantar nuda-voce...

Qualen me venjis me? Yene: certen-die, dum nia kustumal kantado, me situis me en la lasta rango dil koro, dop omna mea samkorani... Tre diskrete, pokope, me livis mea poziciono e desaparís del ceneyo, quande me eniris sorto di enorma armoro, longa de plura metri, qua fakte lokizesis dop la orgeno, e qua havis un plusa pordo ye l'altra extremajo...

E quoniam nulu remarkabis mea absenteso, me restis ibe, e dum ke l' koro duris kantar, e Don J.L. duris plear sua orgenego, me komencis tushar e plear mea organeto... E tale, e tale, e tale til poemifar (o til spumifar, se vi preferas lo). Komprenende, me quik dicis la pregajo "Mea Siniro Jesukristo", olqua salvus me, kaze ke me mortus en peko...

Ho, quala peko! E pluse, interne di kirko...

Me certe ne volis riskar irar aden l'inferno, ube esas la plorado e la dento-krakado...

E nun, voluntez atencar la duesma parto:

Che nia koro esis soprano V, qua kantis omno kom solisto. Il do

havis la maxim bona voco inter ni... Balde, ni kantus solene koram la publiko, qua plenigus la kirko, “La 7 paroli da Kristo”.

E lore, me ne ja savas pro quo, Don J.L. demandis de me, qua esis kontralto, kantar un del sep paroli. Me aceptis la defio...

Me ya kantis tote senprobleme koram la publiko; tamen, oportas dicar, ke soprano V esis apud me, por la kazo ke me falius, ed il mustus remplasar me... Soprano V kantis 6 paroli...

De tempo a tempo, quande me rimemoras mea solisteso, me subridas dum pensar quo eventabus se, ta-die, koram la publiko, me kantabus per forta achento valenciana...

Atencez la texto en la hispana plenigita per litero L:

‘Bajo tu manto, María, (Sub tua mantel’, Mariya,)

¡cuán tranquilo viviré!, (tre felica vivos me!)

¡cuán tranquilo viviré! (tre felica vivos me!)

Tu serás del alma mía (Tu esos di mea anmo)

el encanto y la alegría, (la gayeso e la charmo,)

el encanto y la alegría. (la gayeso e la charmo.)

Yo fiel hijo te seré.’ (Fidel filio esos me.)

La flegistino e me

Recente, me mustis rivizar mea flegistino, por ke el facez a me nova elektrokardiogramo. Tamen, vice el, yen ke esis ibe altra yuna flegistino, qua ta-die remplasis el...

Quankam unesme, kompreneble, la yunino vu-dicis a me, el quik komprenis, ke me esas tu-dicinda...

Semblas a me, ke ni intersimpatii del unesma instanto...

El igis me desmetar mea kamizo ed invitis me kushar me sur la liteto...

El ya facis sua laboro tre simpatioze e diligente e, quande omno esis en ordino, me povis itere metar mea kamizo por ekirar la chambro...

Tamen, por agar plu rapide e diskrete, me ne enkarcerigis la suba parto dil kamizo, qua simple falis exter mea pantalono...

Me adeis la flegistino, ma el volis akompanar me til la pordo... E yen ke, quande el apertis ol, dum dure karezar mea dorso, esis ibe sat olda geparo, qua regardis ni kelke stranje...

Mea longa kamizo exter mea pantalono, la flegistino felice subridanta e karezanta mea dorso, la tro multa tempo, quan me esis en la chambro...

“He! Ico ne esas ito quo semblas!”, me povabus jokar.

Ka baterio paruzita bezonas repozo? (2)

Yen la duesma parto di mea anekdoto titulizita ‘Ka baterio paruzita bezonas repozo?’, ne min interesiva kam l’unesma...

Pos kelke deceptanta baterio paruzita, qua riviveskis dum apen du dii, me ektiris de mea tir-kesto un plusa baterio paruzita, e me enirigis ol che mea pariet-horlojo... Olta quik komencis rifuncionigar l’aparato, e duris tale dum du semani, quande me renkontris la horlojo haltigita...

Quankam me pensis, ke du semani es acceptinda vivo-tempo por baterio paruzita, me ne rezignis tante facile... Do, vice ektirar la baterio, me komencis pulsetar ol adinterne... Nulo. Pose, me pulsetis ol addextre... Nulo. E pose, me pulsetis ol adsinistre... E YES, la horlojo duris funcionar dum un semano...

Me repetís la sama operaco, ma, ca-foye, se me juste memoras, la baterio reaktis quande me pulsetis ol addextre...

Pos un plusa semano funcionante, la horlojo haltigesis, e me mustis facar al baterio sorto di kordio-masajo, por ke olta povez durar funcionigar mea pariet-horlojo...

Me sucesis, ma, plura hori plu tarde, la horlojo rihaltigesis, e lore, pos itere rifuncionigar ol, me dicis ad ol:

“Pardonez a me! Forsan to, quon tu volas e bezonas, esas pasigar la tota nokto horizontale, ka ne? Do, restez surtable!”

Ye l’ morga dio, la horlojo esis perfekte funcionanta, me pendis ol itere anpariete, e la baterio duris funcionigar ol dum du o tri plusa semani, do dum adminime un monato e duimo entote, quande me mustis uzar altra paruzita baterio...

Quon on povas konkluzar pri to omna? Ulte lo magial, forsan la baterii fingas esar mortinta por repozar e cesar laborar, yen pro quo li duras vivar pos longa repozo...

Me iras al urbo Cádiz (Andaluzia)

Me esis vehanta per autostopo al urbo Cádiz (Andaluzia), quande ulu povis portar me nur til El Puerto de Santa María...

Nokteskabis ed esis tre tarde, ma me volis senpauze durar voyajar til la chefurbo, qua trovesas ne tro fore de ibe, do me duris autostopar che loko urbala tre bone lumizita...

Pos ne tro longa varto, yen ke haltis apud me automobilo, qua duktesis da yuna muliero, qua invitis me enirar la vehilo, nam anke el volis atingar Cádiz...

“Tu facos a me nula malajo, ka ne?”, el dicis kelke timoze.

“Ho, no, kompreneble! Tamen, se me desquietigas tu, tu povas itere haltigar l’automobilo, e me ekiros ol”, me sugestis.

“No, no”, el quik aceptis me. “Ka tu savas quo eventas a me? Eventas a me, ke me nevre haltigas mea automobilo por ne-konocata homi, qui autostopas, e tamen hodie, me ne ja komprenas pro quo, me haltigis ol por tu, malgre la noktesko.”

E nun venas lo maxim bona, quon me memoras parolope, e quon me tradukas hike de la andaluza-hispana aden Ido:

“Me ne savas”, la yuna muliero duris, “ma me vidis tu ibe, kun tua dorso-saketo, tua barbeto e tante profesional, ke me sentis forta impulso haltar...”

E me memoras nulo plusa, ecepte ke ni atingis l’urbo Cádiz tote senprobleme, e ke, malgre la tre tarda kloko, me sucesis trovar libera chambro en albergo, ube me lojis dum tri dii.

Klaudikar o ne klaudikar

Yen ke, de du o tri monati ante nun, lor marchar surstrade, me sentas jenanta doloro che l' suro di mea dextra gambo, quo igas me klaudikar ye singla pazo... E me kustumas marchar po 10.000 pazi singla-die, do me sufras dum marchar, e pluse, me fatigesas plu multe kam antee, e me ya bezonas repozo...

Quoniam mea klaudikado, segun semblo, esas la min grava de mea sanesal malaji, nulu probis ankore solveskar mea problemo, olqua, ne tante importas ka grava o ne, ne permisas a me marchar sen doloro, nek saltar, nek kurar, nek sprintar, nek ferme reaktar, kaze ke me mispazas...

Yen singla-dia tormento.

Tamen, voluntez aparte atencar nun, nam, anke ca-kaze, produktesas stranja fenomeno, quan mem la mediko agnoskis ne savar explikar konsiderante olua raro:

Quande me ekiras mea domo por marchar surstrade, me komencas sentar la doloro, qua igas me klaudikar, apen 100 metri pos marcheskar, do quik livar mea hemo...

Ma lo astonanta: quande me marchas che me, me sentas nul gambo-doloro, do me ne klaudikas, mem se me marchas senhalte dum mi-horo, quon me ja experiencis plura-foye...

E mem lo maxim astonanta: quande me retrovenas adheme, klaudikanta e tre fatigita, pos marchar dum un horo, yen ke mea fatigos e mea klaudikado desapararas automate jus enirar mea apartamento, e mem ante metar mea pantofli...

Quon facar til solvar la problemo? Provizore, me decidis durar marchar surstrade, ma ne singla-die, nam me povas marchadar anke che me, ma sen doloro e sen klaudiko.

Me prizus konoceskar tu

Dum mea unesma yari en l'urbo Barcelona, pos deĵunar en tre ĉipa repasterio, me kustumis enirar certena kafeerio por drinkar kafeo kun du o tri amiki, e por babilar pri la vivo...

Un ek ta posdimezi, yen ke l' proprietero dil kafeerio, qua ta-die servis a ni la kafeo, dicitis a me:

“Me havas ulo por tu: yen mesaĵo quan muliero preĝis me livrar a tu, quande me vidis tu...”

Tre surprizite, me esis kurioza saveskar qua muliero skribis a me la mesaĵo e pro quo, do me desfaldis ol e lektis ol:

< Hola! Me nomesas Alba Maria. Tu ja savas qua me esas, nam ni koincidis hike plura-foye. Me sempre metas blanka vesti. Nu, me observis tu atencoze, e me prizus konoceskar tu. Yen mea telefon-numero. Voluntez telefonar a me >

Me kontaktis el, e ni interrenkontris por irar promenar...

El esis aparte religioza, ma ne katolika, sed apartenanta ad altra branĉo kristana, quan me sincere ne memoras nun...

Ed el quik startis sua tre partikulara diskurso:

“Se tu e me, de pos nun, ekiros ensemble ed esos paro...”

Kad ekirar ensemble? Kad esar paro? Me astonesis.

“Me volas savigar da tu”, el duris, “ke me aceptos omna sexual praktiko, ecepte sodomio. Me ne toleras sodomio...”

Ka sexuo? Ka sodomio? Ma quon ica muliero dicas? Ka do el prizus konoceskar me, ma en la Biblala senco dil vorto?

Ho! Tõn me nule expektis, adminime ne tale e del unesma instanto. Me ne mem povabus imaginar sexual relato kun Alba Maria, elqua balde komprenis, ke esas nulo facenda pri me...

Tamen, me nul-kaze esis bruska o despolita dum nia rendevui, qui, se me juste memoras, esis nur du. Aleluya!

Yen ke ili divenis eli

Olim, tri yunuli (arjentiniano, kastiliano e valenciano) lojis dum plura monati en trilita chambro di albergo en Barcelona...

E yen ke li lektis e saveskis, ke certena firmo komercial esis donacanta tre bona kosmetikaji per nur komendar oli. Tamen, la problemo esis, ke nur mulieri darfis obtenar oli...

Malgre omno, la yunuli decidis komendar la donacaji yene:

Daniel divenis Daniela (kun sua unesma familio-nomo), Román uzis kom premono sua duesma familio-nomo, Marina, e me ipsa divenis Olga Partaka...

Me ne oblivias la surprizita mieno di nia albergestrino la jorno, quande el mustis livrar a ni to, quon ni komendabis...

Daniela, Marina ed Olga Partaka.

Dansez! Dansez!

Dum mea sejourno en urbeto dil insulo Sumatra (Indonezia), yen ke me esis marchanta surstrade, quande me renkontris domo, ube esis multa homi dansetanta... Segun semblo, li esis celebranta grava festo, nam la muziko sonis aparte lauta...

Lore, me decidis enirar la domo por partoprenar ul-maniere la publika gayeso di ta homi, qui ne cesis dansetar...

“Dansez! Dansez!”, on mem dicis a me simpatioze.

Nu, anke me ipsa komencis dansetar dum trairar la salono por observar omno detaloze...

E lore me vidis el... El esis mortinta oldino en apertita sarko, elqua, ne-dicinde, esis la protagonisto di ta gaya festo...

Ka Sumatra?

Dum longa e dumnokta voyajo per autobuso inter du urbeti di Sumatra, segun semblo, me profunde dormeskis, malgre la nekomforteso dil vehilo. Ma, ka me advere dormeskis tante profunde, o kad on dormigis me? Me sincere ne savas lo.

Quande me vekis, me volis fumar sigareto, do me probis apertar mea tayo-sako, ma me quik perceptis, ke mea sigareti ne plus esas ibe... Ma qualen to posiblesas? Pose, me deskovris, ke mea tabakobuxeto jacis sur la sulo dil autobuso, ma plura metri avan me... Ed apud la buxeto esis mea monetuyo, ma, ne-dicinde, tote vakua...

Ho, yes! Dum mea dormado, on furtis de me la pekunio, quan me portis en mea tayo-sako; poka pekunio, fortuneoze, nam la grosa pekunion me celabis en loko min acesebla...

Malgre omno, quoniam me ne kustumas perdar mea pekunio talmaniere, me revoltis kontre tal fakto, e me surprizis me ipsa, quande me dicis a me: 'Sumatra furtis de me, Sumatra retrodonez a me! Me vehos autostope e gratuite tra Sumatra, til quande me kompensabos lo furtita de me'...

Tamen, esis ulo plusa, quo decidigis me voyajar tale, malgre la posibla danjero: me revoltis anke kontre l'urbeto, ube me sejourabis, quande me konstatis astonate, ke ekirar ol per autobuso esis multe plu chera kam irgo simila en la cetera Indonezia, quan me ja konocis de plura semani... Ma pro quo?

Ton me sentis kom sorto di 'Se tu volas ekirar nia urbeto per autobuso, abasez tua pantalono e pagez to, quon ni volas...'

Lore, me komencis autostopar e me bezonis tri o quar vehili por avancar tra Sumatra survoje al insulo Java, la lasta di qui esis kamiono, qua transportis me dumnokte... To suficis.

Danjeroza retroveno

Tempope, me prenis mea primitiva biciklo por irar vizitar familiani, qui lojis en montoza zono distanta per 30 kilometri de mea departo-punto... Me sempre iris tra chosei duesma-ranga, ma retrovenis tra granda chouseo València-Madrid...

Tamen, arivis la dio, quande me deskovris, ke mea chouseo divenabis mem grandopla, nam me renkontris autostrado, quan me decidis irga-kuste trairar per biciklo... Dum pedalagar, me povis audar ula korno por me, ma, me povas dicar, ke me sentis vera danjero nur quande, subite, aparis autostrado al urbo Alacant... Me mustis decensar del biciklo, pedirar dum 100 metri, krucumar l'autostrado e pedirar retroe, til atingar itere l'autostrado a València... Plu tarde, me renkontris voyeto poligonal paralela, qua duktis me quiete a mea departo-punto.

Anekdoto en apoteko

Uzar singla-die, parole ed skribe, helpo-lingo internaciona, quala Ido, povas facile produktar drol anekdoti en nia vivo...

Yen ke, kelka yari ante nun, me eniris apoteko por komprar medikamento... Yun apotekisto, tote ne-konocata da me, kelke babilis kun me pri to, quon me demandabis... Il esante kataluno e me valenciano, ni interkomunikis vernakulare...

Subite, tote spontane, eskapis de me "yes", mem du-foye, dum nia kurta konversado...

Me povas imaginar to, quon la yun apotekisto pensis prie:
"Ho! Pro quo ca valencianeto klamas 'yes' angle? Ka joko?"

Direktez! Direktez!

Ta-die, che nia kazerno, on asemblabis omna soldati en granda salono por askoltar muziko armeal pleata da bando...

Dum ke, teorie celite, me esis direktanta la muziko per mea brakii, yen ke kompano avertis me, ke l' bandestro, qua vidabis me, reklamis mea prezenteso apud il... Il esis lietnanto, e quande me atingis il, il defiis me senparole pridurar direktar. La muziko ne haltabis, do me quik lasis mea fusilo ankolone, e me komencis direktar la bando per mea brakii e manui... La lietnanto paleskis, la trumpetisti preske ne povis plear pro rido... Dum longa minuto, me divenis sen-shama bandestro...

Malgre ke me volis mokar nulu per mea ago, me punisisis...

"Ka puniso?", astonesis kompano. "Ni pensis, ke li probas juntar tu al bando, e ke tu departos kun li al chefurbo..."

Kad ulo plusa en la kazerno?

Ho, yes! Altra-die, poka tempo pos nia arivo en la kazerno, on asemblis en la korto omna soldati di mea kompanio, por lernar kantar la himno di infantrio... E ni omna kanteskis ol...

Subite, meze di nia kantado, la lietnanto haltigis la himno e furioze questionis ni:

"Qua facis to? Dicez a me! Qua facis to? Me punisos lu."

'Qua facis quo?', me pensis. Nulu respondis al oficiro, qua minacis per punisor la tota grupo, se ne aparos la facinto...

Tandem, me suspektis me ipsa e decidis konfesar:

"Se vu referas a ta, qua kantis per opero-voco, me esis.

Ka 'friendly'?

Me sempre komprenis l'angla vorto 'friendly', ma me ne certesis pri qua exakte konsideresas kom 'friendly'...

Nu, yen ke poka yari ante nun, mea spozino e me decidis dejunar, unesma-foye, en rural restorerio meze di foresto...

Ni selektis 'paella' e salado por du homi, do on koquis e servis nia varma disho en aparta padelo nur por ni. E ni manjis.

Me ja dicis, ke mea mieno kustumas esar tre serioza e mem aparante distanta, ma, segun semblo, to nule impresis la koquisto, arjentino kun forta achento arjentina, ilqua, subite, aparis ye mea dorso, pozis sua manui sur mea shultri e, dum frapetar li e karezar li plura-foye, questionis ni tre 'friendly':

"Ka vi prizis mea 'paesha'? Tre bona, ka ne?"

E ni duris babilar... E me pensis: Ho, ta homo es 'friendly'!

Autostopo en Rumania

Dum mea vojajo en Rumania, me mustis kelke autostopar, quankam me prefere vehis per treno... Certen-die, me atingis loko, ube esis quar o kin homi probanta vehar autostope...

Ho, no! Quon facar? Qualen agar? Nu, me decidis situar me kom lasta homo, ma tre fore del prelasto... E me autostopis...

Dum mea kurta vartado, la cetera homi forsan vehigesis e pasis avan me... O forsan ne, nam li ne videblesis da me...

Tamen, to quon me povas garantiar es, ke l'automobilo qua haltis por me, ne haltabis por la prelasta homo, qua, quankam sat fore, esis tote videbla da me. Mea strategio funcionis.

Kad autostopo en Rumania?

Yen to quo eventis, altra-die ed altra-loke, ma ank en Rumania, quande me esis autostopanta:

Granda kamiono haltis por me, quo men felicigis... Quande me apertis la pordo ed acensis ol, lo unesma quon me vidis esis longa e nuda gambi di yunino, kuya jupeto esis apen videbla... Apud el sidis altra yunino plu diskrete vestizita, ed apud elca, la viro qua duktis la kamionego... Me salutis, dicis adube me iras, e sideskis apud la gamboza, qua quik demandis de me sigareto, quan me volunte livris ad el, qua fumeskis...

Subite, l'altra yunino dicis a me ke, se me volas, me povas sexuagar kun elua amikino po poka pekunio. E me respondis:

“No, danko. Me ne bezonas pagar por jacar kun mulieri.”

Me sincere ne prizis la tre yuna putino, qua montris nur karno e kosmetikaji, e qua, pluse, semblis esar mi-narkotigita...

Fakte, me komencis sentar granda kompato pri ta yunino...

Tamen, me devas konfesar, ke tre plezis a me l'altra yunino:

“Ka tu anke putinagas?” me questionis la diskretino.

“Ho, no, me ne esas putino!”, el respondis a me.

“Ka vere? Hura! Tu do demandos de me nula pekunio, pos ke tu e me ludabos quale leon-yuni... Me prizas tu, madameto, e me konjektas, ke tu prizas me, ka ne? Do...”

“Ho, tu esas tre audacoza, tre direta!”, la yunino klamis.

“Ka plu kam tu ipsa lor ofrar a me tua amikino?”, me dicis.

Yen ke me decidis inventar ta konversado, qua advere ne existis... Lo lasta vera, pos la vera ofro, esis: “No, danko! Me ne bezonas lo.” Me nevre agabus tale koram la kompatindino, nam el bone povabus sentar su kom repulsita e vexita...

En Rumania me parolis nur rumane. E to anke veresas.

E pluso pri Rumania

Me atingis per treno grava urbo rumana che l' Nigra Maro... Ante ke me ekiris la staciono, yen ke mez-eva muliero ofris a me chipa lojeyo en privata domo, e me aceptis irar kun el...

Pos kurta marchado, ni eniris la domo, ed el montris a me mea chambro, quan me prizis... La muliero quik demandis de me la pekunio dil unesma nokto, ma, forsan kelke desfideme, me dicis ad el, ke me pagos morgo matine...

Bona nokto!

Ye 7 kloki matine, el frapis la pordo di mea chambro e dicis:

“Bona, matino, sioro! Voluntez donar a me la pekunio!”

Fortunoze, me previdabis la futuro ed ante enlitigar me, me prontigabis la pekunio, tale ke me simple mi-apertis la pordo, livris olta al muliero e duris dormar, nam esis tro frue por me...

Plu tarde, quande me vekis e levis me, me quik volis pagar la duesma nokto, ma la muliero dicis a me:

“Ne nun. Vu povos pagar omno cetera ante livar la chambro definitive, e lor departar. To ya suficos.”

Ta muliero, se me juste memoras, esis rusa e, segun semblo, el anke esabis kelke desfidema pri me, ma ne plus...

Me sejournis en elua domo dum tri nokti entote, e quande me esis departonta, yen la surprizo quan me recevis del rusino:

“Ka tu projetas venar itere nexta-somere?”

“Ho, no! Me ne mem pensabis pri tal posibilajo”, me dicis.

“Nu, se tu venos, me invitos tu lojar che me tote senpage.”

Kompatinda hundeto

Me nul-tempe prizis grupi, ma, ta-die, che l' vilajo ube me kreskis, grupeto de pueri, qua inkluzis me, serchis aventuri...

Ni renkontris kompatinda hundeto, qua esis klaudikanta, nam lu povis marchar per nur tri gambi; tamen, vice kompato, lu vekigis mala sentimenti de mea kompani, qui komencis tormentar lu per bastonagar lu e pedo-frapar lu... Me probis evitar ta kruelajo, ma me sole ne sucesis kontre tri o quar pueri... Quoniam la hundeto rezistis la puniso, li jetis lu aden kanaletto, ube li retenis lu per korbo subaque por dronar lu...

Malgre omno, mirakloze, la hundo ne dronesis, do on ektiris lu del kanaletto, ed on rezolvis ocidar lu per frapegar lua kapo per bastono... Ulu mem dicis a me, qua esis protestanta:

“Tu ne regardez nun! Me frapegos lua kapo nur un-foye.”

La hundo, surtere e preske senmova, recevis la frapego, e mea kompani quik departis, kontre ke me restis apud la bestio, qua lore povis marchar per nula gambo... Lu sucesis kelke reptar, ma povis irar nula-loke; tamen lu ne mortabis...

Proxim ta loko, me serchis e trovis ulo por ke l' hundeto, se posibla, povez pasigar la nokto sen subisar koldeso: pantalono olda e ragizita per olqua me kovris la korpo dil kompatindo...

Me retrovenis ye l' morga dio matine, ma ibe esis nek la hundo, nek la pantalono... Me questionis me quo eventabos...

Subite, me regardis adfore, e me videskis la hundeto, qua venis kuranta vers me, por salutar me e kisar me sencese...

Ka kuranta? Yes, kuranta, e pluse per lua quar gambi... La batado subisita esabis tante severa, ke quande, pos repozo, lu povis itere staceskar e marchar, lu 'obliviis' sua klaudikado.

Yen trista historio, ma, adminime, kun felica fino, ka ne?

La rato

Yen ke, kelka yari ante nun, neglijo da vicino permisio a rato (e me dicas rato, ne museto) enirar nia edificio...

Mea kara spozino, qua renkontris lu meze dil eskalero vicinal, mem telefonis al polico urbana, por ke li venez forigar la rodero...

La rato su celabis proxim la strado-pordo, do du policisti e mea spozino apertis olca por invitar la bestio ad ekirar...

Dum ke li esis extere, on demandis de me vartar en nia streta e longa koridoro, por la kazo ke la rato, vice fugar adextere, fugus adinterne...

E yen exakte to quo eventis: quande me vidis la rodero kurar a me, me komencis kriegar e pedo-frapar la pavimento por pavorigar l'animalo, e por ke ke lu ne durez venar a me...

Mea ago esis tante efikiva, ke la rato preferis retroirar maxim hastoze a la strado-pordo, ube esis tri homi vartanta lua ekiro, kam afrontar krieganta e pedo-frapanta bestio quala me...

E yes, on permisio al pavorigita rodero atingar la strado e retrovenar a lua kloako, por ke lu povez ula-die naracar la aventuro a sua nepoti...

Nulu probis ocidar la rato: ni nur invitis lu ad ekirar nia edificio.

Plu tarde, mea spozino dicis a me:

“Ka tu ne vidis lo? Quande, tote ne-expektite, tu komencis kriegar, tu pavorigis mem un del policisti, ilqua subite saltis del pavimento per plura centimetri.”

Forsan oportas konfesar, ke me pavoris plu kam mea spozino, plu kam la policisto, e mem plu kam la rato ipsa.

Pri mea ‘partakularaji’

Barcelona, sat multa yari ante nun.

Kuzulo di amiko di me, quan me konoceskis, e kun qua ni partigis ofte venerdio vespere, tandem trovis fiancitino, quan il volis prizentar a me... Me konjektas, ke il informabis el pri mea ‘partakularaji’, nam, unesma-konverse, dum vehar per automobilo, el, kataretoza, pozis a me stranja questiono:

“Partaka: ka tu subisas ula-foye katareto?”

Ante ke me povis responder ad el ‘Yes, kompreneble!’, yen ke l’ kuzulo di mea amiko quik reaktis e klamis ad el:

“Yes, kompreneble! Partaka esas mortiva!”

“Ka mortiva? Nu, to ya ne esas tante klara”, me quik dicis.

Ka telepatio?

Ni esis adminime 10 o 12 bofamiliani, qui kunsidis en la granda salono dil Granda Domo, quale me nomizas ol...

Preske omnu esis omninu e yuna...

Un ek mea bonevini propozis ludo tre surfacal, qua konsistis en pensar TV-reklamo, sive nova, sive anciena, sive antiqua, e relatar ol ad ulo altra, ulo altra advere kelke grosiera...

Altra bonevino havus la honoro agar kom unesma, dum ke me ipsa agus kom duesma partoprenonto...

Me quik pensis la konkreta TV-reklamo, quan me uzos...

E quo eventis? Eventis ke mea bonevino, inter plura centi de posiblaji, dicis la sama reklamo, quan me pensabis...

Impresanta. Ka telepatio? Lore mea mento blokusesis.

Vakua kapo

Insulo Bali (Indonezia). Komenco dil nuna yarcento.

Pos longa e penoza vojajo en kunpartigita furgoneto, me atingis urbeto, de ube me quik deziris marchar til proxima vilajeto, qua esos mea bela ed apudlaga sejourneyo...

Quankam ta vilajeto situesas ye 7 kilometri dil urbeto, me sentis granda deziro pedirar til atingar ol, do adavane...

Jus komencar marchar, yen ke viro trananta motorbiciklo volis babilachar kun me, ne tante importas ka me volas o ne... Pos plura minuti, me polite dicis ad il, ke me bezonas marchar sole, quiete e silence, ma la viro insistis babilachar e tranar sua vehilo apud me, mem pos ke me diplasis me al altra flanko dil choseo duesma-ranga...

Mea pacienteso havas limito, do me irasceskis ed insultis lu. Lore, lu furieskis, duktis manuo a dopa posho dil pantalono e dicis a me:

“Nun me ocidos tu.”

Mea unesma reakto esis ne-kredebla:

“To ne esos necesa”, me respondis serena-mente.

“Tu insultis me, e nun me ocidos tu”, itere manuo al posho.

Me ne komprenas pro quo lu tante furieskis, nam mea insulto ne esis tante forta: kokuso-kapo! vakua kapo!

Pos ta duesma minaco, me decidis haltigar l’unesma automobilo, qua venis a ni, ed enirar ol, dum dicar al dukpisto:

“Ica viro volas ocidar me. Voluntez portar me al vilajo!”

Amba viri interkambiis plura frazi, quin me ne komprenis, e lore, la dukpisto demandis de me pekunio po la vojajo... Me quik refuzis ed ekiris tote ofensita l’automobilo...

E nun me subridas pro ke, quankam me ipsa ne esas kataluno, me habitas en Katalunia de multa yari ante nun, e quoniam la kataluni reputesas en Hispania kom tre sparema, me ja povas imaginar ulu komentanta:

“Ho! La kataluni preferas riskar ocidesar kam spensar kelka centimi por salvar su.”

Nu, me simple konjektis ke, nun, nulo mala eventos a me.

La motorbiciklisto desaperis, l’automobilisto desaperis, e me tandem povis juar la marchado survoje al vilajeto...

Pos plura kilometri, me renkontris la minacero, qua salutis me de sua hemo, e demandis de me pardonon pro sua minaco.

Pavimento od stulo

Multa tempo ante nun, amiko di me men invitis ad assembler kun deko de kolegi en apartamento di un de li por festar ulo... Quoniam ne esis suficanta stuli por aceptar tanta kuli, yen ke on decidabis, ke ti, qui evas plu kam 40 yari, sideskez sur stulo, dum ke ti, qui evas min kam 40 yari, sideskez sur la pavimento...

“Ed uben sideskez ti qui ne evas? Me supozas, ke me darfes selektar, ka ne? Ka me restez stacanta vicee?”, me questionis.

E me selektis sideskar surpavimente. Nulu protestis.

Pos plura hori, dum ke ni duris ludar e babilar, me recevis du o tri inviti sideskar surstule, ma me refuzis li, nam me sempre preferis pavimento kam stulo, e mem kam sofao...

Tamen, me regretas ke me, egoiste, ne mem pensis ofrar a li mea komfortoza pavimento, por ke li povez kulvenar sur ol...

Somito-renkontro kun me ipsa

E retrovenante al apudlaga vilajo baliana, yen ke ol, ultre lago, havas tre impresiva monto, quan me decidis acensar...

Quankam me sudorifis por atingar la supraĵo dil monto, me sukcesis e mea rekompenco esis enorma...

Ibe esis nulu, ecepte me ipsa... Me desmetis mea tota vesti ed admiris e juis omna vidindaji: la montaro cirkondanta, la blua cielo, la uceli, la lago, la vivo ipsa, quan me respiris ibe...

Dum decensar del monto, me renkontris nulu... Ka nulu? Dum trairar bosketo, me audis voco feminal, qua vokis me por ke me proximeskez a sorto di ligna dometo, qua esis ibe...

“Ka vu volas drinkar teo, kafeo, ulo kolda?”, yuna muliero questionis me, quande me atingis ta ligna dometo sentekta.

“Forsan teo. Quanten kuestas glasedo de teo?”, me dicis.

“Tri rupii”, la muliero respondis.

“Ho, tro chera por me! En la vilajo me pagas nur un rupio.”

“Oke, sioro! Nur un rupio por vu”, el quik konsentis, dum invitar me sideskar.

El ne solesis, nam esis kun el infantino, forsan 6-yara, qua provizore dicis nulo... E la muliero servis a me enorma glasedo de teo, quan me drinkeskis kun plezuro, dum ke ni babilis sencese... Quankam, dum du monati, me parolis ‘bahasa Indonezia’ kun multa homi, ta yuna, humila e bele aspektanta muliero, matro dil infantino, havas la tempo-rekordo, nam nia fluanta e senhalta interkomuniko esis preske ne-kredebla...

Me sentis me tante felica e komfortoza ibe, ke me demandis un plusa glasedo de teo, dum ke duris nia babilado...

E yen ke mem l’infantino komprenis mea ‘bahasa’, nam elca kriis pro joyo, jus pos ke me demandis ta duesma teo-glasedo.

Noktal poluciono

Yen ke, un-foye, ante adulteskar, me vekis e deskovris en mea lito sat granda spermo-makulo... Yen: noktal poluciono...

Mea matro balde venus aranjar la lito e vidus la likajo, ma me trovis nula solvuro plu bona, kam querer el por montrar ad el la stranja fenomeno:

“Videz quon me renkontris en mea lito! Stranja, ka ne?”

“Ho, yes, advere stranja...”, mea matro fingis.

“Semblas a me, ke ol esas spermo...”, me adjuntis.

“Yes, anke me pensis lo sama...”, mea matro agnoskis.

“Nu, ol certe esas spermo; me havis noktal poluciono.”

“¡A saber en lo que estarías pensando, cochino! (Tu ya savas pri quon tu esis pensanta, porkacho!)”, el klamis nule severe.

“Ne pensanta, mama, sed sonjanta, ve!”, me klarigis.

Me ne havas manii

Dum mea tempo kom noktala studento, me juis sat evuda docistino di literaturo, qua ne havis manii, segun el... Quande oportis selektar inter ulo od altro, el sempre permis a ni selektar to, quon ni preferis:

“Vi ipsa, me ne havas manii”, ni ofte audis de el.

Til quande me, qua ja lore esis aminda, dicis ad el:

“Semblas a me, ke vu havas adminime un manio.”

“Ka vere? Qua manion”, el questionis kun kuriozesos.

“Olta repetar tre ofte la frazo ‘Me ne havas manii’, ve!”

La docistino subridis e volunte acceptis mea donacajo.

Urbi, e mem landi, qui ne existas

Esas urbi, e mem landi, quin on probas kredigar da ni, ke li existas, ma, fakte, li ne existas... En Hispania, exemple, Zamora e Palencia ne existas, quankam li amba aparas en nia mapi... Quon vi savas pri Zamora e Palencia? Ka vi savas pri famozi, qui habitas ibe? Ka vi konocas multa homi, qui asertas habitar ibe? E lo saman me dicas, ma nun mem pri landi: Laos ne existas... Quon vi savas pri Laos? E quon pri lua habitunti?

Nu, olim, me vehis autostope survoye a Zamora, quankam me ja supozis ke, lor mea arivo, on prontigabos urbo e homi...

Me komentis to omna kun yuna duktanto di automobilo, qua vehigis me til l'urbo Soria, e qua dicis a me prie:

“No, me ne kredas, ke tu folesas; me tre bone komprenas tu... Atencez! Quande l' futbal-klubo Albacete atingis la maxim alta kategorio unesma-foye, me ipsa komentis: Kad Albacete? Ma ka to existas? Ube' to esas?”

E tamen, por ni, valenciani, Albacete tote existas, nam li esas nia vicini. Valencia-lando e Kastilia-La Mancha vicinesas...

Pos atingir l'extremajo dil urbo Valladolid, me vidis metal indikili pri plura urbi mem multe plu fora kam Zamora, ma ica anuncesis nula-loke... Tordesillas, yes, ma Zamora, ne... E me pensis: ‘Ho, li povus, adminime, kelke disimular, ka ne?’ Nur quande me pediris til l'extremajo dil extremajo dil urbo, me sucesis renkontrar la nomo Zamora skribita ula-loke...

E yes, me tandem arivis en urbo nomizita Zamora... E quale me imaginabis, ibe on prontigabis edifici, stradi, parki, homi, edc., por ke Zamora aspektez quale irga existanta urbeto...

Tamen, Zamora ne existas. E Palencia, quan me supozeble anke vizitis, ne existas. Mankas a me nur ne-existent Laos.

Duopla anekdoteto

Olim, en albergo di Haifa (Israel), yen ke mez-eva suedo (atencez: suedo!), kompano en 4-lita chambro, dicis a me, tote direte, jus regardir me unesma-foye:

“Tu esas finlandano, ka ne?”

Ho, yes! Absolute finlandano, amiko!

Santa Lucia konservez tua vido-senso, ve!

(Ari Partaken :-)

E plu tarde, sama-loke, me konoceskis yuna baskiano... Me esis kontenta renkontrar ibe samstatano... E me dicis ad ilu:

“Ho, tre bona! Me agis kom soldato en Baskia...”

“Ma to esis amaso de yari ante nun, ka ne?”, la bruto dicis.

Santa Diplomaco konservez tua lango, ve!

Me nomesas Partaka

Yes, me nomesas Partaka, e yen ke mea nomon on lernas ne tro facile, quande on askoltas ol unesma-foye...

Malgre ke me repetas mea nomo, ol duras deformesar da ti, qui konoceskas me, e mem da ti, qui delonge men konocas:

Parataka, Pertaka, Patraka, Petraka, Petrarka, Patarka, Petarka, Karpanta, Partako, Espartako, Espartaka, Parkata, Perkata, Partakita, Partaketa, Partaga, Pako, Parta, Parti, Par, Pakrata, Pakarta, Pataka, Petaka, Patata, Partake, Partakan...

Kad ulo plusa, kamaradi? Yen: PARTAKA (PAR-TA-KA).

Gratuli, Seniora!

Kelka monati pos ke mea spozino e me esis kunvivanta, yen ke me dicis ad el:

“Hodie es la nask-aniversario di tua fratino seniora, ka ne?”

“Ka vere?”, el respondis surprizita. “Me ne savas lo.”

Plu tarde, mea spozino iris vizitar sua matro e dicis ad el:

“Ni devas gratular Seniora; hodie es elua nask-aniversario.”

“Ka vere”, el respondis surprizita. “E qualen tu savas lo?”

“Ha, me ne savas, ma ton dicis a me Partaka.”

Ho, nulu savis! Nek la filio dil matro, nek la matro dil filio.

“Gratuli, Seniora! Maxim felica nask-aniversario!”

44

Mea pantalon-mezuro esas 44. Me ne savas ka to equivalas dicar, ke mea tayo esas 88/90-centimetra. Kad ulo altra?

Quankam, dum sat multa yari, mea pezo esis 86 kilogrami (atencez, ke me havas imperiestrala staturu 165-centimetra), me nevre volis uzar la sequanta pantalon-mezuro, nome la 46. Me preferís kelkete sufragar per la 44, kam ne plus esar me ipsa per la 46... Yes, me esas e devas durar esar 44-, ne 46-uzanto...

Nu, mea spozino e me eniris granda butiko por komprar vesti, ed el montris a me tre chipa e bela shorto, kuya mezuro 44 (e mem 46) exhaustesabis... Ol esis mezuro 48, qua igis me subridar, ma quan me quik simpatiis, aceptis e kompris...

Komprenende, ta shorto 48-mezura es enorma por me, qua duras esar 44-mezura, ma me weras ol kun *granda* digneso.

Bonevineto

Olim, dum mea unesma renkontro bofamilial, qua eventis en vilajeto meze dil naturo, me regardis tre direte bonevineto 2- o 3-yara, quan me ne ja konoceskabis, e me marchis ad el...

L'infantino quik kuretis a sua senjora onklino por celar sua vizajo kontre l' jupo di elca, qua esis stacanta... Ka timidese?

Lore, me agis ulo, quon me nul-tempe agabis: me squatis, proximigis mea boko *ad* elua oreleto, e dicis ad el deslaute:

"Miràm, i ja voràs com t'agradaré!" (Regardez me, e tu certe prizos me!)...

E yen ke l'infanto quik turnis sua vizajo e regardis me, tre fixe, kun mieno subridanta ed amuzanta...

Semblas a me, ke timida kindi odias audar, ke li shamas.

Ka pagar po pisar?

Esas ulo, quo sempre jenis me, e quon me ne povas aceptar, nome pagar po pisar...

En la treno-staciono di certena urbo en India, dum obskura vespero, me esis kun altra homi en varto-chambro duesma- o triesma-ranga... Quande me volis enirar la weceo (WC-o) por pisar, yen ke sorto di weceisto dicis a me (malgre ke me montris ad il mea tren-bilieto), ke oportas pagar poe, quo multe surprizis me, e quo igis me ekirar la varto-chambro...

'Uben me povus urinifar?', me pensis. E lore la ideo: me eniris la varto-chambro unesma-ranga, ed ibe me povis pisar tote senprobleme e senkuste... Ho, kompatinda povri!

Mea naiveso en Maroko

Quande me ne mem adulteskabis, me prenis mea primitiva biciklo e departis de mea hem-urbo, València, vers Maroko...

Quande, sat multa dii pose, me eniris certena urbeto nord-marokana, yen ke me renkontris plura yuni, qui questionis me ad uben me iras... E quoniam me esis serchanta loko por pasigar la nokto, li simpatioze invitis me restar kun li...

La maxim babilema yuno havis nigra pelo; il esis nigro, ma ne negro, ni dicez, e ni interkomunikis per la franca...

Lor noktesko, arivis la tempo dormar, e li demandis de me la biciklo por pozar ol en loko sekura, do che Abderraman...

Tamen, ni dormis ne che Abderraman, sed meze di granda agro, substele... La someral temperaturo esis tre agreabla, ma me questionis me quon me agas hike kun du o tri ne-konocati, qui invitis me fumar hashisho, quan me aceptis, quankam me nevre fumabis ulo simila, sed nur chipa sigareti...

Me pasigis la nokto senprobleme, ma la surprizo prizentesis matine, quande me volis durigar mea voyajo adsude...

Abderraman arivis kun mea biciklo en sorto di gardeno, ma yen ke l' nigro postulis de me kelka pekunio, por ke me povez rekuperar mea vehilo, quan il forte retenis per sua manui...

Quoniam me ne sucesis konvinkar lu per paroli, me trovis nul altra solvo kam facar a lu nova vizajo... Yes, la nigrulon me transformus a negrulo per inflar ilua nazo ed ilua boko...

Quande me komencis quiete desmetar mea dukto-ganti por operaceskar lu, yen ke Abderraman avertis lu pri l' danjero...

Tamen, fortuneze, me havis nova ideo last-instante:

"Vi vartez hike, dum ke me iras querar la polico!"

Un minuto plu tarde, la nigro retrodonis a me la biciklo.

Ad-sude! Ad-sude!

Ankor en Maroko, dum pedalar e pedalar sempre ad-sude, me atingis l'urbo Agadir, e me bicikliris mem plu ad-sude...

Esis dum vehar inter mea nexta e posnexta punto, quande me haltis ed eniris apudchosea kafeerio por demandar aquo...

Me ne savas pro quo, ma me quik divenis suspektinda por paro de jendarmi, qui esis ibe, qui koaktis me akompanar li en sua kamioneto, biciklo inkluzite... Ho, ni retrovehis adminime 20 kilometri, til ke ni arivis en vilajo, ube esis la jendarmeyo...

Quoniam la jendarmestro esis absenta, yen ke li inkluzis me en ridikula chambreto kun ligna pordo, til quande aparis la chefo ne multa tempo pose... Nu, segun semblo, li pensis ke me esas spionisto, e li komencis questionar e dure questionar, til ke me povis konvinkar li, adminime teorie, ke me esas nula spionisto, sed simpla vojagero travehanta Maroko per biciklo...

Pos ke omno klarigesis, li invitis me dejunar, i.a., saporozza karno rostita kun papriko, quan me plezuroze devoris...

Ma ne omno finis ibe, nam, plu tarde, la jendarmestro invitis me vehar per sua automobilo tra l' dezerto... Subite, il plurapidigis la vehilo e duktis ol direte al maro, dum asertar ke il ne frenagos... Me restis kalma e dicis ad il, ke konsentite, ke nula problemo... Quoniam il ne sucesis pavorigar me, il tandem frenagis la vehilo, quon me certe expektabis...

Pose, ni asistis fola partio dezertal che ilua amikuli e, plu tarde, la jendarmestro invitis me dinear e dormar che su, ube me konoceskis ilua spozino e lia du adolecanta e timida filiini...

Ye l' morga dio matine, me departis, ma ne plus ad-sude, sed ad-norte, retrovehe adheme, nam on informis me ke, se me duros ad-sude, me itere haltigesos pro politikaj problemi...

Me ne mortos

Olim, dum ke ni interparolis pri evo e morto, me mustis revelar a bofratino 55-yara, ke me ne evas, e ke me ne mortos. El quik asertis, ke to esas stultajo, ke me certe mortos, e ke el ploros pri me...

“Ka stultajo? Do, quo esas to, quon tu asertas? Tu kredas ke, ma tu ne savas ka me mortos. Se me mortus, tu ne savas ka, lore, tu esus vivanta. Se yes, tu ne savas ka tu saveskus pri mea morto. E se yes, tu ne savas ka tu plorus pri me.”

“Tamen, me devas adjuntar ke, forsan ula-die, me ne plus dezirus vivar, e ke lore me decidis aceptar la morto che me.”

“E ke, ta-kaze, me informos nulu pri mea nova decido.”

Ka puero fuginta?

Yen ke, ankore kom puero, me departis del urbo València e voyajis autostope vers Madrid... Pose, me livis la chefurbo di Hispania e duris voyajar vers El Escorial e San Lorenzo... Me trairis San Lorenzo ja dumnokte, ma me deziris durar voyajar vers l'urbo Ciudad Real... Quoniam me hezitis pri la voyo sequenda, me decidis questionar policisto municipal, quan me vidis ibe, ma to esis mala ideo, nam il quik konjektis, ke me esas puero fuginta, ed il portis me al policeyo, ube me volunte invitis li telefonar a mea genitori... Omno klarigite, la policisti invitis me pasigar la nokto en karcer-celulo apertita-porde, ma me preferis celulo klozita-porde... Quoniam ico ne esis posibla, me iris dormar altra-loke po poka pekunio. Nula puero fuginta.

Quande me departas, me departas

Multa yari ante nun, me kustumis vehar per treno, singla triesma monato, de mea hem-urbo, Barcelona, a mea nasko-urbo, València, por vizitar mea familiani... Me sempre voyajis sama-kloke e kompris la bilieto last-instante, til quande, ho, ve!, me atingis la treno-staciono justa-tempe, ma mea treno desaparabis... On chanjabis la horario sen mea savo...

Quon facar? Qualen agar? Ka ne departar e retrovenar a mea domo kaudo-inter-gambe? No, danko! Me decidis vehar trene til urbeto survoye, distanta per 50 kilometri de Barcelona, ube me pasigis la nokto en vakua treno, ed ube, lor jornesko, me kompris bilieto a València e retroe...

Quande me departas, me departas.

Sigmatismo internaciona

Me lektabas ke sigmatismo esas dislalia, qua subisas homi, qui ne povas juste pronuncar la litero S: vice S, li pronuncas Z kastiliana... En Hispania existas drola vorto por referar a li: on dicas, ke li esas 'zópaz' pro sua maniero pronuncar, exemple, la vorto 'sopas' (supi)... Me sempre pensis, ke ta fenomeno produktesas nur en la linguo di Cervantes, nome la kastiliana, til quande, dum mea sejourno en Varanasi (India), me audis la mastro di mea albergo parlar hindie... Quankam me komprenis nula vorto, evidentesis ke l'albergestro subisas sigmatismo, e ke il esas aparte amuzanta 'zópaz' internaciona...

(Ka vi zupezaz? Ka vi nur dineaz? Ka me ipza zopazezaz? :-)

Varanasi (India)

Dum mea sejourno en Varanasi, me iris spektar la kremacado di kadavri, qui esis arivanta senfine apud la fluvio Ganga...

Ulu dicabis a me, ke nur amiki e familiani dil mortinti darfas esar ibe, ma me vidis ibe tro multa homi, quo pensigis da me, ke to ne tote veresas...

Me probis acesar la kremaceyo tam diskrete kam posibla, ma, mem tale, mea stranjereso esis evidenta, nam nulu altra ibe aspektis quale me...

Me sucesis multe proximeskar al vivanti ed al mortinti, ma, subite, sola yunulo, forsan 20-yara, dicis a me sat laute:

“Me ne savas quale, ma me savas, ke vu esas fotografanta, do cesez fotografar! Ne fotografez!”

“Uben tu vidas mea fotografilo?”, me respondis kun astono, nam me portis kun me nulo altra kam mea manuo-sako.

Quante plu diskreta e ne-atencinda me probis esar, tante plu insistanta e jenanta esis la yunulo, qua duris laute akuzar me, koram la ceteri, pri ruzoza e trompanta fotografado...

Lo maxim ne-kredebla esas ke, dume, paro de lokani, me ne savas pro quo o por quo, esis fotografanta kadavri tote quiete, senprobleme, de disto apen un-metra de ici...

Me ne plus povis rezistar, e me tandem explozis kontre ta stulta difamanto, qua ne cesabis provokar me... Mea manuo, blanka e poeta, subite divenis sorto di pordo-frapilo frapanta la streta fronto dil yunulo, dum ke me klamegis:

“HIKE! EN TUA KAPO ESAS MEA FOTOGRAFILO, VE!”

Quoniam on demandis de me silenco, me defensis me:

“Ica kerlo ne cesas jenar me. Kad ilu stultesas? Ka kretino?”

Hodie ni esas hike e morge ibe.. E posmorge itere hike, ve!

La bestio dil ponto Vauxhall

Olim, dum ke me esis trairanta la Vauxhall-ponto di London per mea sinistra trotuaro, yen ke me renkontris, kontre-sinse, sorto di barbuda ed impresanta Demis Roussos, ma 2-metra e 140-kilograma...

Mea matro docabis a me ke, surtrotuare, oportas pedirar dextra-latere, same kam automobili surstrade, ma, quoniam Anglia agas tote kontree, me pensis ke pedirar sinistra-latere esas mea yuro, do me duris marchar sinistra-parte di mea sinistra trotuaro...

Dume, Demis duris marchar dextra-parte di sua dextra trotuaro, til ke ni interrenkontris, intershoketis e haltis...

Nulu su separis del protektilo dil trotuaro... Ta enorma viro dicis nulo... Il nur regardis quiete mea okuli... Il mem ne respondis a me, quande me questionis il, dum indikar adsinistre ed adinfre:

“Ka tu volas hike?”

Tamen, me quik pensis, ke mea jusa questionon il forsan povus misinterpretar, nam adsinistre ed adinfre esis nulo altra kam la fluvio Thames, e ke il povus miskomprenar, ke me minacas per lansar il al fluvio, kaze ke il ne permisos a me durar marchar mea-latere, adsinistre di mea sinistra trotuaro...

E quoniam la virego nule su movis e duris enigmatoze dicar nulo e regardar mea okuli, me decidis movar me ipsa e permisar ad il pasar e marchar, quon il agis sempre silence...

E nun me hezitas e questionas me:

Ka me permisos pasar la bestio, pro ke me ne certesis ka me esis juste cirkulanta?

Ka forsan me timis, vicee, ke la bestio lansus me al fluvio?

Pluseto pri Vauxhall-ponto

Yen un plus anekdoteto, quan me experiencis, dum stacar sur la ponto Vauxhall e regardar atencoze la fluvio Thames...

Me esis spektanta maxim atencoze la fluado dil fluvio, pro ke me observabis ulo advere stranja, adminime por me: l'aquo esis fluanta ne vers la maro, sed tote kontre-sinse...

E me pensis jokoze:

“Ho, en Anglia, mem la fluvii cirkulas altra-maniere!”

Tamen, plu tarde, on informis me, ke tal fenomeno produktesas dal marai, qui pulsegas l'aquo dil maro al fluvio...

Mem tale, la maro esas sat multa kilometri fora de ibe, ka ne? Tre stranja fenomeno.

Tante atencoze me esis observanta la fluvio, kun mea brakii sur la protektilo lateral dil ponto, ke yunulo qua preterpasis me, haltis pos plura metri, turnis sua kapo e questionis me:

“Ka vu standas bone? Kad omno en ordino?”

“Ho, yes, danko!”, me respondis dum subridar surprizite.

Yes, amiko, yes... Me standas bone ed omno esas en ordino.

Me nule projetas suocidar, ma danko.

Pektoral opreseso

Me devas konfesar, ke me nule prizas naracar certena kozi, qui eventas a me, ma, kom raportero en Idia, semblas a me ke me mustas komuniki li, malgre omno...

Yen ke, pasable recente, dum ke me solesis en mea hemo, e pos ke me esis quiete laboranta per mea komputatoro', tote ne-ekspektite e sen aparanta kauzo, me senteskis forta doloro en mea pektoro... Singla-foye, quande me esis respiranta, la doloro esis sempre plu intensa... Me subisis sorto di pektoral opreseso, quan me nul-tempe experiencabis... Por ule expliki la fenomeno, me sentis quaze mea pulmoni inflesus ed opresesus kontre mea pektoro...

Esis 3 kl. prematine, e me ne mem audabis o lektabis, ke irga opreseso pektoral esas ulo grava, quo oportas sorgesar urjante, quale me saveskis nur plu tarde... Me do demandis nula helpo e duris respirar sempre plu milde, por ke l' doloro esez min intensa... La doloro, tamen, ne desaparisis...

Quankam la morto ne trovasis inter mea projekti, me devas agnoskar ke, dumstante, me pensis ke, forsan, la morto su manifestas diversa-maniere, e ke to, quon me sentas, bone povus esar un de ta morto-manifesti...

Tamen, me ne mortis, yen pro quo me skriptis haikuatre:

** Me turnas kapo e vidas Morto ibe... Lu ne volas me. **

Me duris respirar tam milde kam posibla, e tale me iris dormar kun la doloro... E tale, matine, me vekis kun la doloro... Ed ol restis kun me dum du o tri dii... E me vivis kun la doloro...

Ye l' kinesma dio, quankam la doloro tote desaparabis, on sendis me urjante a hospitalo, por saveskar ka mea kordio (od irgo altra) grave sufrabis... Ed on trovis nula malajo che me, ve!

Mea leono e me

Quande me solesas, yen ke me kustumas ocitar sonore, tre laute, spektaklatre... Fakte, me bramas quale leono...

Malgre omno, me sempre pensis, ke me ne audesas da mea vicini; tamen, dumsomere, mea fenestri parapertesas...

“Ka tu audis la leono?”, avino questionis sua nepotineto, jus pos ke me bramegis leonatre.

De pos ta jorno, quande me ocitas tale, me quik klamegas:

“*Calla, Leónidas!*” (Tacez, Leonidas!).

Esas leono che me, yes, ma me ne esas la leono, kara vicini.

Me ne esas kanalio

Multa yari ante nun, me experiencis, adminime du-foye, tre stranja fenomeno, quan me ne sucesas obliviar:

Che me, tote ne-expektite, amikino di me komencis plorar... E lore, me ne savas pro quo, quankam me ya konjektas lo, me komencis ridar... Mea amikino regardis me kun astono e duris plorachar, mem plu laute, plu teatrale... Anke plulautigesis mea ridado, qua divenis ridegado... Me povis apen dicar ad el:

“Me pregas, karino! Ne plorez tale! Plorez en altra tono!”

Quante plu multe el duris plorachar, tante plu multe me ne povis evitar ridegar... Me nevre experiencabis ulo simila...

Tamen, pose, kun altra amikino, la fenomeno esis mem plu spektaklatra, nam, en tre simila situaciono, me tante ridegis senhalte, ke me ne plus povis durar stacar, e me falis surtere...

Me ne esas kanalio, kredez me. On konkluzez irgo altra.

Ka la galisiana? Nula problemo!

Yen ke, preske 30 yari ante nun, me vehis, ankor-foye autostope, de Barcelona (Katalunia) til Galisia e retroveno...

Dum trairar Galisia, me vehesis i.a. da yuna universitatano galisiana, qua avancigis me kelka kilometri per automobilo...

Quankam me quik informis il, ke me esas valenciano venanta de Katalunia, e ke me vizitas Galisia unesma-foye, la yuno parolis a me sempre galisiane, dum ke me respondis ad il kastiliane, do tale ni duris interkonversar...

Subite, il dicis a me klamanta:

“Ho, tu komprenas omno! Ka tu studiis la galisiana?”

“No, me ne studiis ol, ma me ya povas komprenar ol, ve!”

Me ne komprenabus la baskiana, ma la galisiana facilesas por ulu, qua savas la kastiliana e la valenciana. Nula problemo!

Tre danjeroza

Dum mea olima sejourno en vilajeto lokizita en Asturia (Hispania), apud Monto-pinti di Europa, plezis a me acensar un ek ta monti ed atingar lua somito. Poke experiencoza lore, me sequis nul klara voyo. Quo esas voyi? Ad-supre, ad-supre... Yes, me sucesis, e del alta suprajo me juis belega vidindaji, ma la problemo esis decensar. Quo esas voyi? Ad-infre, ad-infre... Plu kam un-foye, me renkontris danjeroza precipiso, e me selektis pazar flankale, pektoro-sur-monte, senmanue, o forte sizar bushi permanue e diplasar me senpede. Ol esis un ek ta foyi en qui, mem sen esar kredanto, on pregas Deo laute...

La tren-kajego

Me juis mea puereso en urbeto proxim l'urbo València. Ibe, me kreskis havanta ne distanta fer-voyo, quan me sempre prizis vizitar, transirar e marchar alonge...

La puero, qua duras esar en mea internajo, nul-tempe perdis sua amo al mondumo fer-voyal, do me duras juar ol...

Pasable recente, paro de yari ante nun, me experiencis mea lasta aventuro relatanta fer-voyi: me sucesis acesar la kajego fer-voyal per tre alta ed eskarpa rampo lokizita subponte...

La rel-voyi, quin me acesis, destinesas a varo-treni, ma, pos sequar olti dum sat longa tempo, li abutas a kruco-voyo, ube aparas altra fer-voyi, qui rezervesas a treni rapidega...

Dum marchar alonge, survoye al kruco-punto, me sentis enirir aparta mondumo, quan me prizegas... Nul altra homo, nula bestio, nur fera voyi rekta, infinita... Nur me ipsa, elevita, inter la blua cielo e la fertila tero proxim la fluvio...

Pos sat longa marchado, me tandem povis acesar la rel-voyi dil treni rapidega, e me duris marchar alonge, dum ke plura treni pasis apud me, sama-sinse e kontre-sinse...

De l'unesma instanto, me serchis ula truo tra olqua me povus ekirar la kajego, ube me ipsa enkarcerigabis me, ma me trovis nul posibla ekireyo, e me esis singla-foye plu fore...

Sempre restis a me la posiblaajo irar retroe al sama truo, tra olqua me enirabis, ma olca esis advere tre fora, do me rezolvis durar e durar marchar... E lore me renkontris ulo mem plu mala: por atingar l'extremajo dil kajego, me mustis evitar metal klozilo, qua esas survoye, per pasar flanke super la voyo dil treni, qua lokizesas ye 3 o 4 metri sube, abutant a tunelo...

Me sucesis atingar l'extremajo dil kajego, ma me trovis nula truo por pover ekirar, do quon agar? Ka retroirar a mea truo, malgre lua foreso? Subite, me vidis ulo, quo ganis mea atenco, nome sorto di greta

pordeto metala, quan me pulsus adavane per mea pedo ed adsupre per mea manui... E yen ke, per reptar tra olta, me povis tandem ekirar la tren-kajego. Aleluya!

Ka bestio timenda?

En treno-staciono di India, me sincere ne memoras kad en Jaipur od Udaipur, me experiencis raportind anekdoteto: dum ke me esis sidanta sur harda kayo, yen ke enorma bestio proximeskis a me pokope, pazope... Me ne savas ka lu esis bovo, bufalo od ulo simila, ma lu aspektis advere impresante, nam lua kolo esis tam grosa kam grosa homo...

Ka bestio timenda? Nule, segun me. Lu esis lente e quiete marchanta, quande lu pasis apud me... Me kustumeskabis renkontrar omna-sorta bestiaro en India, do me nule timis...

Tamen, yen ke indiana viro, qua sidis proxim me, retrotiris admaxime sua gambi ed embracis li, dum ke l' bestio pasis apud il. Me regardis il surprizite, ed il subridis a me kuniklatre, quaze il shamus pro sua pavoro al impresanta ruminero...

La bestio duris kalme marchetar survoye al extremajo dil staciono, ube esis nur indiana yunulo, qua, me ne komprenis pro quo, su celis dop fera kolono e komencis lansar stoneti al kornozo, por ke ica ne plus proximeskez ad il... La bestio quik intelektis la mesajo, haltis e komencis retromarchar...

Pro quo du indiani timis ta bestio? Ka me esis ne-prudenta?

Stradetacho en London

En l'urbo London (Anglia), apud grava metroo-staciono, esas pasable streta strado, qua tamen traiesas da multa homi. Dextre di ta strado, pos ke on ekiras la talpo-treneyo, esas sorto di stradetacho, larja de apen tri metri, qua traiesas da preske nulo, nam esas nulo ibe... Nu, yen la loko quan me selektis por drinkar varma teo kun lakto (quan me komprabis survoye), dum sideskar an plasta tablo e sur plasta stulo, qui esis ibe, meze dil nihilo... Subite, paro de yunuli, qui aparis ye l'extremajo dil stradetacho, komencis decensar l'eskalereto, qua duktis a mea nivelo, dum aparte regardar me e parlar inter su... Me nule prizis to, quon me vidis, ma, kompreneble, me restis en mea loko e me duris quiete drinkar mea varma teo... Kad ulo plu suspektinda? Yes: un del yunuli haltis apud l'eskalereto, dum ke l'altru pasis preter mea tablo, haltis pos plura metri e rotacis... Do, me esis inter amba yuni, un adsinistre ed un addextre, separita per forsan kin metri singla-flanke... E li amba dicis nulo, ma regardis mea-direcione... Ka li projetis atakar me? Ma pro quo? Ka me semblis esar pekunioza? Tote ne. Me esis barbuda e sat humile vestizita, do, plu facile, me povus aspektar quale povra homo; e tamen, pro certena cirkonstanci, me portis kun me amaso de pekunio, ma li povis ne mem suspektar lo... Malgre omno, me duris restar quiete antable... Subite, la sinistrano marcheskis, pasis apud me ed iris parlar kun la dextrano... Me ankore rezistis dum kelka sekundi, ma me kaptis la okaziono por staceskar senhaste, inflar admaxime mea korpo e marcheskar lentege vers l'eskalereto, do vers mea salvo... Me devas agnoskar ke me fugis, mem se mea fugo esis advere aparte digna.

Rosetta/Rashid (Egiptia)

Dum mea olim a sejourno en Alexandria (Egiptia), plezis a me voyajar al urbo Rosetta/Rashid, qua situesas ye 65 kilometri...

L'autobuseto, quan me esis vartanta, arivis tarde ed avancis lente, ma, por me, to ne esis grava problemo. Adavane!

La problemo, tamen, prizentesis pose, quande eventis ulo, quon me nevre experiencabis: me komencis sentar la urjanta, la ne-rezistebla bezono urinifar, quo koaktis me livar la vehilo, qua duris sua voyo sen me...

Quoniam me esis en urbetal areo, me quik eniris la maxim proxima kafeerio e, pos ke me demandis ed obtenis glasedo de teo, me anke demandis uzar la WC-o, ma la servisto, tote ne-expektite, dicis a me, ke li havas nula latrino...

Mea bezono pisar kreskis e divenis mem plu urjanta, pos ke me pardrinkis la teo-glasedo ed ekiris ita maledikita kafeerio...

Quoniam ne esis diskreta loko, ube me povus signatar mea granda neceseso, me rezolvis urinifar kontre sorto di kiosko, quan me renkontris surstrade... Fortuneze, nulu vidis me...

Solvita la problemo, serena-mente, me decidis durigar mea voyajo a Rosetta/Rashid, do me vartis la nexta autobuseto, qua vehigis me til mea skopo, quan me atingis sate tarde...

Malgre omno, me ne hezitis pri marchar tra stradi e chosei survoye a certena loko, quan me projetabis vizitar...

Pokope obskureskis e desaparitis irga lumo artifical, dum ke me trairis triesma-ranga choseo, ube me povis apen vidar la voyo, nam esis kompleta obskureso ciele e tere... Me ne mem sucesis vidar 3 o 4 hundi aboyanta, qui proximeskis a me, flaris me e tushetis mea gambi per nazo... Ho, ma qualen me sucesis durar marchar surchosee, quande mem apuda hundi esis tote ne-videbla da me? Qualen me ne savas, ma me duris avanzar...

Semblas a me, ke l' choseo finis an sorto di policeyo, tam senluma

e senhoma kam la voyo ipsa, e lore me iris adsinistre ed acesis tre vast areo ne-asfaltizita, qua invitis me trairar ol...

Nula lumo, nula homo. Nur me meze dil nihilo. Pro quo me riskis durar irar adavane, mem en plena obskureso? Pro quo?

Pos marchir dum paro de kilometri tra l' vasteyo, me vidis paro de lumi, qui proximeskis a me kontresinse... E yen ke, pokope, sorto di 'Jeep' arivis apud me e haltis, por ke paro de viri en ol questioneez me aduben me iras... Paro de kilometri, paro de lumi e paro de viri, yes! Pos ke me respondis a li, li invitis me enirar la vehilo por retroportar me til la loko, quan me esis serchanta, olqua, fakte, trovesas proxim la policeyo...

Lore, me renkontris ibe to, quo semblis a me esar brakio dil fluvio Nilo, ma nek lumo, nek lumeto esis videbla. Obskureso. Tra voyeto, me acesis atencoze la rivo dil fluvio, e me ne povis evitar pensar pri krokodili, nam la loko tote fitis kun li, mem se nur pro lua solitaireso...

Quoniam esis nulo plusa agenda ibe, me pazope retrovenis al choseo triesma-ranga, til ke me atingis l'unesma lumi, qui apartenis a mikra kafeerio, qua havis extera tablo ed stulo, quin me rezolvis uzar por drinkar quiete glasedo de teo... Me tante prizis la quaza solitaireso di ta loko, ke me demandis mem un plusa teo-glasedo, quan me juis admaxime...

On informis me ke, pos kelka minuti, me povos haltigar granda "Peugeot", qua agas kom taxio kunpartigita, e qua, po tre poka pekunio, transportos me til la centro dil urbo... Tale me agis, e tale me atingis, adminime, loko plu lumizita, ube me kompris surstrade ulo por repastetar, nam me hungris...

E nur pose, sempre senhaste, felica Partaka arivis en la halteyo dil autobusi ad Alexandria... On quik dicis a me, ke la lasta autobuso departabas, e ke lasta treno anke departabas...

Qualen do me atingus Alexandria? Lore, on surprizis me per invitar me enirar treno sen voyajeri, qua ne arivos en l'urbego, ma qua proximeskos ad ol per kelka kilometri... Nur la duktisto e me en la

tota vagonaro... Ne-dicinde, me juegis ta gratuita ed aparta voyajo, qua, forsan pos mi-horo, finis ula-loke apud la precipua choseo ad Alexandria...

La duktisto dil treno pregis la chefo dil treno-staciono helpar me per haltigar taxio iranta al urbego...

Quande, pos kurta varto, mea helpero sucesis haltigar taxio, me ja kalkulabis la maxima preco, quan me acceptus pagar... La taxiisto dicis plu alta preco, quan me quik refuzis, e me dicis ad il la preco, quan me pensabis, quan il quik acceptis. Ed il agis saje, nam, survoye ad Alexandria, la taxiisto atencis omna kruco-voyi, por la kazo ke irg altra homo bezonus taxio; tamen, nulu plusa haltigis la vehilo ante atingar l'urbego...

Ka vi memoras, ke me nevre experiencabis ulo, nome livar autobuso pro la urjanta e ne-rezistebla bezono urinifar? Nu, pos ke me livis Alexandria per furgoneto kunpartigita survoye a Kairo, me itere sentis la urjanta e ne-rezistebla bezono pisar, ma, ca-foye, me pregis la duktisto haltigar la vehilo, por ke me povez enirar WC-o... Nokteskabis, e yen ke l' furgoneto haltis an agro, ube me volunte signatis mea bezono. E ne nur me.

Ho! Ka me konkluzez, ke Alexandria esas aparte pisigema?

Soldato qua ne obedias

Dum mea tempo kom soldato en Baskia, prizentesis a me la chanco ne plus facionar, quo esis harda e tedanta, per simple monstrar intereso pri kurseto relatanta elektro, quan on ofris a ni. Ulte ne facionar, ni povus mem ganar kelka pekunio, se ni aceptus; tamen, por asistar la kurseto, oportus irar ad altra kazerno, qua situesis en la chef-urbo dil provinco, distanta per 20 kilometri, e lojar ibe. Nu, me aceptis.

Quande arivis la dio di mea departo, me esis kontenta, i.a., pro ke me imaginabis transportesor interkazerne per armeal vehilo, ma, yen ke, tote ne-previdite da me, on imperis ni (samkursetano e me) departar nia-latere, do per nia propra moyeni...

Me quik replikis polite, ke por irar ad altra kazerno, oportus vehigar ni per armeo-veturo, ma li tote refuzis mea plendo, dum itere imperar, ke ni departez...

Ka yes? Nu, lore me refuzis departar, me haltis an la pordo dil kazerno, e me tervenigis ibe mea armeo-sako, dum ke mea kompano imitis me, plue pro solidareso kam pro irgo altra...

On insiste probis koaktar me departar, ma me nule obediis; tamen, quande mea kompano konjektis, ke ni ne vehigesos dal armeo, sizis rapide mea sako e kureskis survoye al choseo, dum ke me, surprizite, persequis il por rekuperar mea sako...

E lore eventis ulo preske ne-kredebla: ni jus transirabis la choseo survoye al tren-halteyo, quande, tote ne-expektite, soldato haltigis sua automobilo apud ni e questionis ni ka ni iras al chef-urbo... E yen ke ta soldato vehigis ni mem til nia nova kazerno, qua esis anke ilua kazerno...

E pluso: yen ke ta soldato 'divinis', ke me esas valenciano.

